

НА ТІА , КОЇТО НЕ ВІРЮТЬ ВЪ СПАСИТЕЛЯ НЕ МОЖЕ ДА БІДЕ ІСТИННО ПОКАЊНІЕ.

§ 13.

ЗА ОБЩЕНСТВОТО.

Общенство то є тайнство, въ което Духъ свѣтъй презъ служитель атъ своѣ рѣкополага достойнш избраннаго, дабы съвършалъ тайны те, и пѣсакъ стадо то Хрїсто́во.

Поманихмы по горѣ § КѢ. какъ въ цѣрква та, ко́то є єдна община добръ оуде́нна, намырваса єдно цѣрковно правителство. Въ това́ дху́вно правителство избира правители те и пѣстыри те пѣсство то, и презъ него самъ Господь избира достойнш мѣжъ, ко́нто трѣбва непремѣнш да има пѣрвш, неподзрїтелно житїе: втѣорш, да є оучителенъ: понѣже, по Павлово то оученїе, пѣстырь атъ на Хрїсто́ва та община трѣбва да є, „ образъ вѣрнымъ, слѣвомъ, житїемъ, любовїю, дху́момъ, вѣрдоу, чистотѣю. „ (1. Тїм: д. 12.) И пакъ “ Проповѣдши слѣво, настѣй благовременнѣ, и безвременнѣ, ѡвличї, запрети, оумоли со всѣкимъ долготерпѣнїемъ, и оученїемъ. „ (К. Тїм: д. 2.) Пѣслѣ тако́во избранїе посвѣщаваса ѡ пѣрвы те пѣстыри въ свѣщенникъ: то єсть ѡ епископы те : а въ епископъ ѡ другы епископы. Това́ посвѣщенїе са свѣрша презъ призыванїе то на свѣтаго Духа, и презъ рѣкоположенїе то предъ избранїе то цѣрковно, ко́нто подтвѣрдава това́ избранїе белегласш съ тїа рѣчы, Достѣенъ. Това́ посвѣщенїе, ко́нто са свѣршава презъ рѣкоположенїе то на горны те пѣ-